

آموزه هایی از مدیریت در قرآن با نگرشی بر جزء های ۲۵ الی ۲۷ قرآن

نیاز داد

چکیده: مدیریت یکی از مهم ترین و در عین حال از طریف ترین کارهای انسانی است که برای خود ویژگی هایی دارد. چه بسا فقدان یکی از این خصوصیات، مایه رکود کار و نابسامانی اوضاع قلمرو مدیریت می شود. بعضی افراد، مدیریت را کاری ساده تلقی می کنند و تصور می کنند تنها داشتن مدرک مدیریت برای انجام کار کافی است و از نظر این گروه، مدیران لایق در هر جا، به فراوانی پیدا می شوند. در صورتی که از نظر کارشناسان مسائل مدیریت، واقعیت به گونه ای دیگر است. مدیر شایسته و کارساز کمتر از آن است که تصور می شود و راز آن این است که بخشی از ویژگی های مدیریت، موهبتی است که باید آفرینش در نهاد انسان به ودیعت بگذارد و هرگز با آموزش و دوره دیدن و درس خواندن، قابل تحصیل نیست و قرآن کریم در طول تاریخ گهربار اسلام، همواره منبعی مهم برای تحقیق و بررسی دانشمندان و اندیشمندان و مدیران بوده است. آثار گران سنگ و بزرگی که مفسران و محققان بزرگ بر محور قرآن کریم و عرصه های گوناگون از خود به یادگار گذاشته اند، گواهی روشن بر این واقعیت است. ما در این مقاله به بیان نکته های مدیریتی و ویژگی های مدیران در جزء های ۲۵، ۲۶، ۲۷، از آیه ۴۷ سوره فصلت تا آخر سوره حديد پرداخته، امید است موثر واقع شود.

واژه های کلیدی: قرآن، مدیریت، ویژگی مدیران

مقدمه

مدیریت از اصول مهم زندگی فردی و اجتماعی آدمیان است، به گونه ای که اگر مدیریت صحیح بر زندگی انسان حاکم نباشد، سرمایه هایی که وجود دارد، تباہ خواهد شد و استعدادها شکوفا نخواهد گردید و با از بین رفتن سرمایه ها و شکوفا نشدن استعدادها فرد و جامعه دچار انحطاط می شود؛ در حالی که اگر مدیریت صحیح و کارآمد بر جامعه حاکم باشد، استعدادها شکوفا و سرمایه های مادی و معنوی و انسانی در جهت رشد و تکامل و توسعه همه جانبیه به جریان خواهد افتاد و در نتیجه به ابداع و ابتكار و نوآوری دست خواهد یافت. در تعالیم اسلامی نیز به شرایط مدیر توجه خاص مبذول داشته و هم الگوهایی را معرفی کرده تا کسانی که می خواهند مدیریت جامعه را بر عهده بگیرند، ضمن برخورداری از آن شرایط از الگوهای الهی

پیروی نمایند. الگوهایی که اسلام به ما معرفی می‌کند، تربیت شده الهی هستند تا به بهترین شکل ممکن به هدایت جامعه پردازند (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

قرآن کریم همواره منبعی مهم برای اندیشمندان، مفسران و مدیران بوده و می‌باشد. در این میان، گرایش علمی در تفسیر آیات همیشه مورد توجه همگان خصوصاً مسلمانان بوده است، اما در عصر حاضر توجه به این امر بیشتر شده. ماهیت این گرایش از یک سو، پرداختن به آیات از نگاه علوم گوناگون و تلاش در جهت فهم بهتر آن‌ها با بهره گیری از یافته‌های نوین علمی است و از سوی دیگر تلاش می‌شود با به کارگیری نکته‌های مدیریتی موجود در قرآن به این امر مهم نائل آیند.

مدیریت در قرآن

اصطلاح مدیریت اسلامی از دو واژه مدیریت و اسلام ترکیب یافته است. مدیریت در ترکیب با اسلام، خصوصیتی می‌یابد که با دیگر ویژگی‌های مدیریت، متفاوت است. علم مدیریت ناظر به واقعیتی است که در ظرف مشخصی از زمان و مکان تحقق یافته است. تحقق عینی این دانش، با فرهنگ و ویژگی‌های زمان آن مرتبط است. هرچند مدیریت به معنای عام آن دارای سابقه تاریخی بلندی است. اما آنچه با نام علم مدیریت در عصر حاضر مطرح می‌شود، محصول آگاهی‌های فزاینده‌ای است که بعد از جنگ دوم جهانی نسبت به اهمیت کیفیت مدیریت و تأثیر آن در زندگی نوین انسانی به عمل آمد و موجب تجزیه و تحلیل و مطالعه وسیله فراگرد مدیریت، محیط و تکنیک‌های آن شد (هارولد کونتز، ۱۳۷۸: ۹).

بنابراین، برای بررسی انطباق پذیری دیدگاه‌های اسلامی بر مفاهیمی چون مدیریت، باید به پیشینه و سیر تکون و رشد آن توجه داشت. نمی‌توان صرفاً با انتزاع مفاهیم تجریدی، به تطبیق آن‌ها با مفاهیم اسلامی پرداخت؛ این گونه مطالعات تطبیقی، نیاز به دقت زیادی دارد تا اشتباه و اختلاط پیش نیاید. کار معنایابی دقیق واژه‌ها در حوزه مدیریت و یا حوزه مفاهیم اسلامی، با نگاهی به پیشینه تاریخی و کاربرد واژه‌ها و اصطلاحات در جامعه و فرهنگی که آن واژه و اصطلاح در آن رشد و نمو یافته، از لوازم ضروری و انکارناپذیر این گونه تحقیقات است. گرچه ارائه تعریفی دقیق و جامع از مدیریت اسلامی کاری دشوار است، به ناچار باید تعریفی ارائه داد که تا حدودی خطوط کلی آینده بحث را مشخص سازد.

تعریف مورد نظر چنین است: «مدیریت اسلامی، مجموعه‌ای از گزاره‌ها یا مفاهیم دقیق و مشخص و مرتبط با یکدیگر و برگرفته از منابع اسلامی بوده، ناظر به نحوه اداره افراد و منابع در جامعه و سازمان برای رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده است.»

این تعریف، در پی دست یافتن به یک نظام مدیریت اسلامی است که بر اساس نظام معرفتی خاص مبتنی بر گزاره‌های حامل بار معانی و مفاهیم دقیق و منسجم شکل می‌گیرد. این گزاره‌ها جهت دهنده و تعیین کننده کیفیت بهره‌گیری از انسان، به عنوان عنصر اصلی و مهم، و دیگر امکانات مادی، در نیل به اهداف مشخص اند (گایبینی، ۸۹).

ویژگی‌های مدیران

اعتماد‌سازی

«إِلَيْكُمْ رَسُولُ أَمِينٍ» (دخان، ۱۸)

«ای مردم! من برای شما پیامبری امین بوده‌ام!»

مدیران باید اعتماد افراد سازمان را به خود جلب نمایند، زیرا اعتماد متقابل، موجب اطاعت پذیری بیشتر می‌گردد (قرائتی، ۱۳۸۵). حسن سابقه از صدر اسلام تاکنون مقیاس گزینش مدیران سیاسی و اجتماعی بوده و امیر المؤمنان علی(ع) در انتقاد از مدعیان خلافت خاندان اموی چنین می‌گوید: «تو ای معاویه، چگونه می‌توانی حکمران مردم و فرماندار امت اسلامی باشی، در حالی که نه از سابقه خوبی برخورداری و نه نشانه بزرگواری در تو هست؟ (صرفه جو، ۱۳۸۹).

زمان شناسی

«فَأَسْرِّ بِعْدَيِ لَيْلًا...» (دخان، ۲۳)

«ای موسی! بندگان مرا شبانه از سرزمین مصر کوچ بده.»

دخیل کردن عنصر زمان در برنامه‌ریزی‌های سازمانی، عاملی کلیدی در موفقیت یا عدم توفیق است (قرائتی، ۱۳۸۵).

برخی گمان کنند که این از ویژگی‌های زندگی غربیان و تمدن آن هاست، در حالی که نظام و انصباط و تنظیم اوقات، از تعلیمات اصیل اسلام است.

امیر المؤمنان در اولین فراز وصیت خود به فرزندانش می‌فرماید:

«... أُوصِيكُمَا وَجَمِيعَ وُلَدِي وَأَهْلِي وَمَنْ بَلَّغَهُ كِتَابِ بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظَمَ أَمْرِكُمْ»

«شما و همه فرزندان و بستگانم و هر کسی را که وصیت من به او برسد، به تقوا و نظم در کارها سفارش می‌کنم» (شبکه اطلاع رسانی یاران امین، ۱۳۹۰، ۱۲:۰۰)

بیان دلیل توبیخ

«ذلِكُمْ أَنَّكُمْ اتَّهَدْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُوًا وَغَرَّتُكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ...» (جاثیه، ۳۵)

«این عذاب شما به خاطرآن است که آیات خدا را مسخره گرفتید و زندگی دنیا مغورتان کرد.»
- دلیل تنبیه و توبیخ باید به اطلاع مختلفان برسد تا بتوانند خود را اصلاح کنند (قرائتی، ۱۳۸۵).

آن چنان که از قرآن کریم و روایات فراوان معصومین (ع) و سیره عملی زندگی آن بزرگواران به دست می‌آید، سنگ بنای نخستین تربیت اسلامی بر رحمت، گذشت، ارشاد، نصیحت و بشارت استوار گشته و جایگاه تنبیه و مجازات - که خود جلوه‌ای از دوستی و محبت برای اصلاح و تربیت است و نه از روی انتقام جویی- در مراحل بعد از تشویق و ارشاد و نصیحت و تنها به عنوان عاملی بازدارنده از انحراف و ناهنجاری است (تفسیر راهنمای، ج ۳: ۳۶۹ و جواهرالکلام، ج ۳۱: ۲۰۲)

صدقات

«مَأْدُرِيٌ ما يُفْعَلُ بِي وَلَا يُكْمُ ...» (احقاف، ۹)

این آیه از زبان حضرت رسول می‌فرماید: «من نمی‌دانم که با من و شما چگونه رفتار خواهد شد.»

- یکی از ویژگی‌های مدیران در نظام اسلامی، صدقات است؛ آنجا که چیزی را نمی‌دانند و یا توان انجام آن را ندارند، با صدقات می‌گویند: از حد دانش یا توان من خارج است (قرائتی، ۱۳۸۵).

- مطابقت گفتار و عمل و هماهنگی رفتار و برخوردها با پیام ها و تعالیمش.

- عمومیت صدق در گفتار و کردار به گونه ای که همه گفتارها و کردارهایش همیگر را تصدیق کنند (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

پیش‌بینی تبلیغات مخالفان

«وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ»
(احقاف، ۱۱)

و کسانی که کفر ورزیدند، درباره مؤمنان می‌گویند: اگر اسلام خوب بود، ما زودتر از آن‌ها به آن چنگ می‌زدیم.

ادامه آیه می‌فرماید: چون راه به جایی نمی‌برند، به زودی خواهند گفت: دین، یک دروغ قدیمی است.

مدیران و رهبران، باید تاکتیک‌ها و تبلیغات رقبا را پیش‌بینی کنند تا بتوانند علیه آن به موقع اقدام کنند (قرائتی، ۱۳۸۵).

بنابراین باید توجه داشت استفاده از هرگونه عمل غیر مسئولانه و غیر اخلاقی که موجب انحراف مخاطب می‌شود، از دید کلیه متخصصان نه تنها توصیه نمی‌شود، بلکه کاملاً مردود است. در نهایت برای این که امیدوار باشیم که مشتریان وفاداری خواهیم داشت و در بلند مدت روابطی حسنی برقرار کرده ایم، بایستی از هرگونه حیله و نیرنگ و دروغ پرهیز کرده و صادق باشیم.

ارتقا بر اساس عملکرد

«وَلَكُلُّ درَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا ...» (احقاف، ۱۹)

در قیامت، برای هر کس به میزان عمل، رتبه و درجه قرار داده شده است.

- ارتقای سازمانی و اعطای پست‌ها و مناصب باید بر اساس میزان عملکرد مثبت و نتیجه ارزیابی عملکرد افراد صورت گیرد (قرائتی، ۱۳۸۵).

مسئولیت و اختیارات

«إِذَا أَتَحْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِداءً ...» (محمد، ۴)

«پس از آن که در جنگ عده ای را اسیر گرفتید، تصمیم‌گیری با خودتان است که یا آن‌ها را با منت آزاد کنید و یا فدیه بگیرید و آزاد کنید.»

- پس از دادن مسئولیت، باید اختیاراتی هم به افراد تفویض نمود تا در موقع لزوم بر طبق آنچه که صلاح می‌دانند، تصمیم‌گیری کنند (قرائتی، ۱۳۸۵).

دلسوز بودن

«وَاسْتَغْفِرُ ... لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ...» (محمد، ۱۹)

«ای پیامبر، برای مردان و زنان با ایمان امت خود استغفار کن.»

- یکی از ویژگی های مدیران در نظام اسلامی، دلسوز بودن و خیرخواهی نسبت به افراد تحت امر است (قرائتی، ۱۳۸۵).

- یکی از شرایط مهم اسوه حمیت و دلسوزی نسبت به مردم است و کسانی که به هدایت انسان ها عشق بورزند.

قرآن با بیانی شیوا دلسوزی و حمیت پیامبر را به مؤمنان اعلام می کند و می فرماید:

«لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤْفٌ رَّحِيمٌ»

«به راستی پیامبری از میان شما برای هدایت آمد که از شدت محبت پریشانی و فقر و جهل شما برای او سخت و گران است و بر آسایش و نجات و هدایت شما حریص و نسبت به مؤمنان بسیار مهربان و بخشنده می باشد.» از این جهت خدا پیامبر را رحمت برای جهانیان دانست و او را رحمة للعلمین معرفی کرده است (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

استحکام در برابر رقبا

«فَلَا تَهُنُوا وَتَدْعُوا إِلَيِ السَّلْمِ وَأَئْتُمُ الْأَغْلُونَ ...» (محمد، ۳۵)

«در جنگ سستی نورزید و در حال قدرت و برتری، پیشنهاد صلح دهید.»

- دوری از سستی در انجام وظایف، باعث ایجاد صلات و استحکام در مقابل رقبا می شود (قرائتی، ۱۳۸۵).

- صبر و استقامت و پایداری و شکیبایی در برابر موانع و همچنین حلم و بردباری (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

پیامدهای تصمیم

«وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْوِهُمْ فَقَصَبَيْكُمْ مِّنْهُمْ مَعَرَّةً بِغَيْرِ عِلْمٍ ...» (فتح، ۲۵)

«خداؤند در صلح حدیبیه اجازه حمله به مکه را نداد و فرمود: در مکه زنان و مردان با ایمانی هستند که ممکن است در اثر حمله شما، نادانسته، مورد ضرر و زیان قرار گیرند.»

رهبر و مدیر در جامعه اسلامی، باید همه جوانب و آثار و پیامدهای تصمیمات خود را در نظر بگیرد و شتاب زده فرمانی صادر نکند (قرائتی، ۱۳۸۵).

اھلیت و اولویت

«وَكَانُوا أَحَقُّ بِهَا وَأَهْلُهَا ...» (فتح، ۲۶)

«خدواند، آرامش خود را بر دل های مؤمنین نازل فرمود، زیرا که ایشان به رعایت تقوی سزاوارتر و اهل آن بودند.»

- اهلیت و اولویت، دو شرط دریافت مسئولیت است. اهلیت یعنی دارا بودن شرایط احرار مسئولیت و اولویت به معنی داشتن امتیاز ویژه است (قرائتی، ۱۳۸۵).

- رعایت اهلیت در واگذاری مسئولیت ها.

پیامبر اکرم (ص) مدیریت و کارها را به افرادی که شایستگی لازم را داشته اند واگذار می کرد بدون این که بین سیاه و سفید و پیرو جوان و قریش و غیر قریش فرقی در این رابطه قائل شود (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

احترام، زمینه سازی برای دستورات

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْقَدِمُوا إِبْيَانَ يَدِيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ...» (حجرات، ۱)

«ای کسانی که ایمان آورده اید، در هیچ کاری بر خدا و پیامبرش پیشی نگیرید.»

- پیش از دستور به کاری، ابتدا باید زمینه های روانی پذیرش را در مخاطب ایجاد کرد. جمله «یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا: «ای کسانی که ایمان آورده اید» به مؤمنان شخصیت می دهد و رابطه آنان را با خدا مستحکم می سازد، سپس به بیان دستور می پردازد (قرائتی، ۱۳۸۵).

امیر مومنان به والیان و فرماندهان خود چنین هشدار می داد: «هر کس پس از من سرپرستی جامعه را به عهده بگیرد، او را در روز رستاخیز در کنار صراط نگاه می دارند و فرشتگان، نامه اعمالش را می گشایند. اگر میان مردم با عدالت رفتار کرده است، عدالت او نجات بخش او است و اگر برخلاف آن رفتار کرده باشد، در آتش دوزخ سرنگون می شود (صرفه جو، ۱۳۸۹).

خطر زود باوری و سطحی نگری

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بَيْكَا فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ»
(حجرات، ۶)

- ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فاسقی برای شما خبری آورد، تحقیق کنید تا مبادا از روی بی‌اطلاعی تصمیم بگیرید و به قومی آسیب برسانید و سپس از کرده خود پشمیمان شوید.»
- مدیران باید اهل تحقیق و بررسی باشند و از زود باوری و سطحی نگری به شدت پرهیزنند.
- مراجع بازرگانی و نظرارت نباید واحد باشد، که تنها از یک مجرماً کسب اطلاع کرد، بلکه در بسیاری از موارد باید از چند منبع موضوعات را بررسی نمود تا حقیقت آشکار گردد.
- علاج واقعه را قبل از وقوع باید کرد. چنان که حضرت حق می‌فرماید: کاری نکنید که از کرده خود پشمیمان شوید.
- بیان دلیل و حکمت دستورات و ابلاغ های سازمانی، انگیزش افراد را برای انجام دستورات تقویت می‌کند (قرائتی، ۱۳۸۵).

دین، شیوه و روش صحیح زندگی کردن را به انسان می‌آموزد و به تعبیر علامه طباطبائی «ان الدّيْن فِي عَرْفِ الْقُرْآن هُوَ السُّنَّةُ الْاجْتِمَاعِيَّةُ الدَّائِرَةُ فِي الْجَمَّعَةِ (المیزان، ج ۲: ۳۰) از این رو وقتی که دین بد فهمیده می‌شود، یعنی مسیر زندگی انسان‌ها به انحراف کشیده می‌شود و همان‌گونه که شخص بی دین از صراط مستقیم خارج شده است، شخص متدينی هم که تلقی صوابی از دین ندارد، بیرون از صراط مستقیم است. دینداری دارای لغزش‌گاه‌های مختلفی است که یکی از خطرناک‌ترین آن «سطحی نگری» است. دیندار سطحی نگری، چیزی از دین را «منکر» نمی‌شود و در صدد مخالفت با دین هم نیست، ولی درک او فراتر از برخی ظواهر نمی‌رود، و به «فهم عمیق» از دین دست نمی‌یابد.

سطحی نگری دینی «علیٰ» دارد و «علائمی» که با این علل و علائم می‌توان زمینه‌های آن را شناسایی کرده و به میزان گستردگی و شیوع آن در جامعه دینداران پی برد و با توجه به این علل و عوامل می‌توان «عاقبت» آن را پیش بینی کرد. یکی از این علائم، «زودباوری» است (محلاتی، ۱۳۸۹)

در دسترس بودن مدیر، استقلال رأی

«وَأَغْلَمُوا أَنَّ فِيْكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَتَّمْ...» (حجرات، ۷)

«ای مردم، رسول خدا در میان شماست و شما باید از او تبعیت کنید و اگر او از شما تبعیت کند، قطعاً به سختی و مشقت خواهید افتاد.»

- مدیران و رهبران در نظام اسلامی باید در دسترس باشند تا بتوان با آن‌ها بدون واسطه سخن گفت. (فِيْكُمْ رَسُولُ اللَّهِ)

- مدیران و رهبران باید استقلال را داشته باشند و بتوانند در مسایل تصمیم گیری کنند تا تشتبه آراء به وجود نیاید (قرائتی، ۱۳۸۵).

هیچ گروهی و صنفی نمی‌تواند ارزش پاکی نفس و وارستگی روح و روان را انکار کند. علو روح و طبع بلند، از ویژگی‌های مردان با هدف است که هرگز هدف را فدای تمایلات شخصی خود نمی‌کند.

وظیفه دینی و وجданی انسانی که مقام مدیریت را می‌پذیرد، این است که قدرت و توانایی روحی را در برابر تمایلات شخصی که با قلمرو مدیریت در تضاد است، بسنجد. اگر خود را انسان با اراده و پا بر جا و نشکن یافتد، با توکل به عنایت الهی، این موقعیت سنگین را بپذیرد، در غیر این صورت در این وادی خطرناک گام نگذارد (صرفه جو، ۱۳۸۹).

نظارت همه جانبی

«إِذ يَلْقَى الْمُتَّلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ» (ق، ۱۷)

«دو فرشته بر دوش چپ و راست انسان قرار دارند که اعمال او را ثبت می‌کنند.»

- نظارت باید همه جانبی باشد و به طور دقیق و کامل انجام گیرد تا بتوان به آن استناد کرد و اعتبار و ارزش داشته باشد.

- تقسیم عادلانه کار میان افراد، اصل مهمی در مدیریت است. (کار نظارت بر اعمال انسان، میان دو فرشته تقسیم شده است (قرائتی، ۱۳۸۵).

امروز برای کنترل کارها، مساله ای به نام نظارت و بازرگانی مطرح و تا حدی مفید و سودمند است، ولی باید توجه کرد که گروه نظارت کننده تاخته جدا بافته نیستند. آنان نیز از همان تمایلاتی که سرپرست برخوردار است، برخوردار هستند و اگر در این گروه، علو طبع و به تعبیر صحیح تربیت دینی و حالت خداترسی نباشد، چه بسا با ارائه چراغ سبزی از طرف مدیر، تمام مسائل حل شود و حساب سازی جای حسابرسی را پر می‌کند تا آنجا که با صورت سازی خاصی، خائن مدل می‌گیرد. از این نظر باید دنبال مدیرهای امین و متعهد و متقدی و پرهیزگار رفت و ریشه فساد را سوزاند. ولی متأسفانه در نظام مادی گری، بیشتر به تخصص ابراز علاقه

می شود، در حالی که تعهد نیز باید به آن ضمیمه شود تا ۲ رکن بزرگ مدیریت، دوشادوش هم کارساز باشند.

امیر مومنان هنگام اعزام مالک اشتهر به مصر، به او چنین سفارش کرد:

«من تو را به پرهیزگاری فرمان می دهم و متذکر می شوم دستور خدا را بر همه چیز مقدم بدار و با یاد خدا خواسته های نامشروع نفس را بشکن و او را از سرکشی بازدار و نفس انسان پیوسته به کارهای بد فرمان می دهد، مگر این که مورد رحم خدا قرار گیرد (صرفه جو، ۱۳۸۹).»

وظایف و اختیارات

«وَجَاءَتْ كُلْ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ» (ق، ۲۱)

«هر کس وارد قیامت می شود، با او دو فرشته است که یکی او را به جلو سوق می دهد و دیگری گواه اوست.»

- حدود اختیارات و وظایف کارکنان باید کاملاً روشن و مشخص باشد (چنان که خداوند اختیارات آن دو فرشته را بیان کرده است) (قرائتی، ۱۳۸۵).

انجام اصلاح از بالاترین مقام

«وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلَنَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ...» (ذاریات، ۳۸)

«آنگاه که موسی را به سوی فرعون فرستادیم.»

- در اصلاح نظام اداری، باید از اصلاح مدیران ارشد و کارفرمایان سطوح بالا شروع کرد (سایت قرائتی).

ابلاغ کتبی

«وَكِتابٌ مَسْطُورٌ فِي رَقٍ مَنْشُورٍ» (طور، ۲ - ۳)

(فرومان های پروردگار) در کتابی خط به خط نوشته شده و در صفحاتی گشوده شده است.

- دستورات و فرمان ها باید به صورت مکتوب ابلاغ گردد.

- ابلاغیه ها باید بلیغ و رسا باشند و از زیبایی ظاهری، جهت برانگیختن انگیزش درونی کارکنان برخوردار باشد (قرائتی، ۱۳۸۵).

حمایت از مدیران

«ماضِلَ صَاحِبُكُمْ وَ مَاغُوی» (نجم، ۲)

«ای مردم! مصاحب شما (حضرت محمدصلی الله علیه وآل‌الله) نه گمراه شده و نه منحرف گشته است.»

- مدیران باید از کسانی که به آن‌ها مسئولیت می‌سپارند و مورد تهمت قرار گرفته‌اند، دفاع کنند (چنان که خداوند از پیامبر اکرم دفاع نموده است). (قرائتی، ۱۳۸۵).

تفهیم سخنان

«فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنِي» (نجم، ۹)

ایه، اشاره به معراج پیامبر صلی الله علیه وآل‌الله دارد که فاصله اش از ذات کبیری‌ایی به اندازه دو کمان یا کمتر شد.

- در بیان مطالب مهم، باید از کلماتی استفاده کرد که برای مخاطب قابل فهم باشد، تا هم احساس همبستگی و صمیمیت به وجود بیاید و هم مساله در ابهام نماند (چنان که خداوند در بیان شب معراج، نزدیک شدن پیامبر صلی الله علیه وآل‌الله به سوی خود را با اندازه‌های دنیایی بیان فرموده است) (قرائتی، ۱۳۸۵).

- وجود الگوهای برتر و کامل‌تر در اختیار تربیت یافتگان مکتب‌های دینی یکی از اساسی‌ترین عواملی است که در امر هدایت و تربیت بشر نقش اول را به عهده دارد. زیرا این الگوها موجوداتی هستند که مسیر کمال را تا حدودی شایستگی الگو بودن را دارد، پیموده و مراحلی از کمال را پشت سر نهاده و برازنه صفاتی نیکو شده اند و سالک لاجرم به لحاظ انگیزه‌های درونی و برونوی باید پای در مسیر او گذارد و همچون او به سوی کمال رهسپار گردد (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

گذشت از لغزش‌ها

«الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْأِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا لِلَّمَمِ إِلَّرَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ...» (نجم، ۳۲)

«کسانی که از گناهان بزرگ و رشت اجتناب کنند، خداوند از گناهان کوچک و ناخواسته آن‌ها درمی‌گذرد، زیرا خداوند آمرزشش وسیع است.»

- باید از اشتباهات ناچیز و ناخواسته کارکنایی که عملکرد خوبی دارند، گذشت کرد، زیرا که گذشت از لغزش‌ها تاثیر بسیار مشبی بر فعالیت‌های آینده کارکنان دارد (قرائتی، ۱۳۸۵).

یکی از پشتونه های کار مدیران، حمایت های زیردستان است و این پشتونه در صورتی به دست می آید که مدیر حالت مردمی به خود بگیرد و از تواضع و فروتنی در عین حفظ شخصیت چشم نپوشد و با مهر و محبت سخن بگوید و طرح دهد یا اجرا کند.

امام علی بن ابی طالب (ع) در فرمان خود به یکی از فرمانروایان که مدیریت مصر را به او واگذار کرده بود، چنین می نویسد:

«ای مالک! مهر و محبت تو به افراد زیردست، دل های آن ها را متوجه تو می کند و آنچه موجب چشم روشنی زمامدار می شود دو چیز است: یکی برقراری عدالت، دومی ابراز علاقه به آن هاست (صرfe جو، ۱۳۸۹).

عفو و گذشت نسبت به کسانی که به رنجاندن پیامبر و اسوه ها اقدام می کنند (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

ارزشیابی عملکرد

«سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيْهَا النَّفَّلَانِ» (الرحمان، ۳۱)

«به زودی حساب و کتاب و عملکرد شما را بررسی می کنیم.»

- حساب رسی و ارزشیابی عملکرد کارکنان، از وظایف مدیران است و باعث ایجاد انگیزه نسبت به انجام وظایف می شود (قرائتی، ۱۳۸۵).

ارزیابی عملکرد فرایندی است که به سنجش و اندازه گیری، ارزش گذاری و قضاوت درباره عملکرد طی دوره زمانی معین می پردازد. بررسی نتایج عملکرد، یک فرایند راهبردی تلقی می شود. کیفیت و اثربخشی مدیریت و عملکرد آن عامل تعیین کننده و حیاتی تحقق برنامه های توسعه و رفاه جامعه است. ارائه خدمات و تولید محصولات متعدد و تامین هزینه ها از محل منابع، حساسیت کافی را برای بررسی تحقق اهداف، بهبود مستمر کیفیت، ارتقای رضایتمندی مشتری و شهروندان، عملکرد سازمان، مدیریت و کارکنان را ایجاد کرده است. در صورتی که ارزیابی عملکرد با دیدگاه فرایندی و به طور مستمر انجام شود، در بخش دولتی موجب ارتقا و پاسخگویی دستگاه های اجرایی و اعتماد عمومی به عملکرد سازمان ها و اثربخشی و کارایی دولت می شود. در بخش غیر دولتی نیز موجب ارتقای مدیریت منابع، رضایتمندی مشتری، کمک به توسعه ملی، ایجاد قابلیت های جدید، پایداری و ارتقای کلاس جهانی شرکت ها و موسسات می شود (وب سایت مانی پرداز ایرانیان).

تشویق با ابزار مورد علاقه

«فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ» (الرحمن، ۶۸)

«در باغ های بهشت، میوه و خرما و انار است.»

- مردم باید به وسیله چیزهایی تشویق شوند که به آن علاقه دارند تا اثر انگیزشی بالای داشته باشد (قرائتی، ۱۳۸۵).

- وجود و حضور اسوه در جامعه مایه امیدی بر انسان های دیگر و ضعیفان در راه مانده است. هنگامی که انسان غافل از همه توانایی ها و استعدادها و انرژی های موّاج درون خویش به گوشه ای خزیده و از هر گونه تحرک و تلاش باز مانده است، نمایش الگوها یکی از عالی ترین عوامل برای ایجاد حرکت و جنبش است (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

تجلیل از پیشکسوتان

«ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ» (واقعه، ۱۳)

«گروه زیادی از کسانی که وارد بهشت می شوند، از پیشینیان هستند.»

- بزرگداشت و تجلیل از پیشکسوتان و پیشینیان نباید فراموش شود (قرائتی، ۱۳۸۵).

پاسخ به پرسش ها

«أَوَ عَابُؤُنَا الْأَوْلَوْنَ قُلْ إِنَّ الْأَوْلَيْنَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَيْمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ» (واقعه، ۴۸-۵۰)

بشرکان پرسیدند: «آیا در قیامت، پدران ما هم حاضر می شوند؟ خداوند به پیامبر فرمود که بگو: همه پیشینیان و آیندگان در آنجا جمع می شوند.»

- رهبران و مدیران باید به ابهامات و سؤالات با قاطعیت پاسخ دهند، حتی اگر آن سؤالات از سوی مغرضین مطرح گردد. عدم توجه به این موضوع باعث می شود، هم دلان دچار تردید شوند (قرائتی، ۱۳۸۵).

مشاوره با مردم

یکی از اموری که پیامبر اکرم مامور به اجرای آن بوده مشورت بوده است که خدای سبحان به او فرمود «وشاورهم فی الامر» (۱۸) «در کارها با مردم مشورت کن»، عمل به شورا از اصول مسلم سیره پیامبر اکرم (ص) بوده است «إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَسْتَشِيرُ أَصْحَابَهُ ثُمَّ يَعْزِمُ عَلَى مَا يَرِيدُ» (۱۹)

«رسول خدا با اصحاب خود مشورت می کرد، سپس بر آن چه می خواست تصمیم می گرفت»
 (مصطفی پور، ۱۳۸۹).

مقایسه و رقابت

«لَا يَسْتُوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتحِ ...» (حدید، ۱۰)

«کسانی که قبل از فتح مکه، انفاق و جهاد کردنده، با دیگران یکسان نیستند.»
 - مقایسه کردن و ایجاد حس رقابت، در صورتی که حسادت‌ها را برینگیزد، از روش‌های رشد فعالیت در سازمان است (قرائتی، ۱۳۸۵).

ابزار اعمال قدرت

«لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبُيُّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ ...» (حدید، ۲۵)

«ما پیامبرانمان را با دلایل روشن فرستادیم و همراه آنان کتاب آسمانی و وسیله سنجش فرو فرستادیم.»

- در مدیریت هرگاه به کسی مسئولیت داده شد، باید ابزار کار و امکان اعمال قدرت را در اختیارش قرار دهیم تا بتواند به نحو احسن کار خود را انجام دهد (سایت قرائتی).

- شجاعت در برخوردها و در اظهار اندیشه و ایمان و عمل و از هیچ کس جز خدا نترسیدن (مصطفی پور، ۱۳۸۹)

تفسیر آیاتی که در این جزها حاوی نکات مدیریتی است به شرح ذیل می باشد (قرائتی، ۱۳۸۸):

- از آیه: «كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ» (احقاف، ۳۵)

می‌فهمیم: صبر و تحمل لازمه کار فرهنگی است.

- از آیه: «فَاسْتُوِي عَلَى سُوَقِهِ» (فتح، ۲۹)

می‌فهمیم: در امور فرهنگی باید روی پای خود بایستیم.

مسئولان فرهنگی نباید مانند تاکسی باشند که هر مسافری با پیشنهاد هر مبلغی آنها را به هر کوچه‌ای ببرد، باید همچون قطاری باشند که فقط روی خط خودش حرکت می‌کند و از مسیر خارج نمی‌شود (قرائتی، ۱۳۸۸).

- از آیه: «لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقُسْطِ» (حدید، ۲۵)

می فهمیم: کارهای فرهنگی باید موجب حرکت و قیام جامعه شود، نه رکود و جمود.
باید ثمره «أَثْرُّنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ» قیام مردم باشد.

در سیمای دین قیام و حرکت نهفته است. نگاه کنید به این آیات (قرائتی، ۱۳۸۸):
- «فُمْ فَاثْرُور» (مدثر، ۲) - «قِيَامًا لِلنَّاسِ» (مائده، ۹۷) - «أَقِيمُوا» - «فَوَّا مِينَ» - «قَائِمًا» - «الْقِيَامَةَ» - «قِيَمَةً» (بینه، ۳) - «لِيَقُومُ» (حدید، ۲۵) - «اسْتَقَامُوا» که در همه این ها مسئله قیام و پایداری نهفته است (قرائتی، ۱۳۸۸).

- از آیه: «وَ أَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَ أَبْكَى» (نجم، ۴۳)

می فهمیم: گریه و خنده هر دو ابزار مجاز برای کار فرهنگی اند (قرائتی، ۱۳۸۸).

- از آیه: «فَلَيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ» (طور، ۳۴)

می فهمیم: در صحنه فرهنگی گاهی باید مبارزه طلبی کرد (قرائتی، ۱۳۸۸).

- از آیه: «إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا» (زخرف، ۲۲، ۲۳)

می فهمیم: به نام میراث فرهنگی نباید هر راهی که دیگران رفته اند، پیمود (قرائتی، ۱۳۸۸).

- از آیه: «وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَى إِيمَاماً وَ رَحْمَةً» (احقاف، ۱۲)

می فهمیم: باید به پیش کسوتان و کار آن ها ارج نهاد (قرائتی، ۱۳۸۸).

نتیجه گیری

مدیریت به معنای چگونگی اداره امور مردم و کشور است و مدیر کسی است که بر زیر مجموعه خود احاطه کامل داشته باشد و دایره وار همه را سرکشی کند. اعمال مدیریت به خصوصیت اشخاص بر می گردد از این رو ممکن است فردی همه احکام و رموز فن آوری را بداند، ولی مدیر نباشد. مثل کسی که قواعد ادبی، اوزان شعر، عروض و قافیه را می داند، اما قریحه شعر گفتن ندارد و شاعر نیست. اما در عین حال، مدیر باید هم به مسائل تئوری آگاهی داشته باشد و هم ذوق و هنر مدیریت را از این رو مدیر علاوه بر داشتن ذوق مدیریت باید شیوه های مناسبی را برای تحقق اهداف سازمانی به کار گیرد که به برخی از آن شیوه ها اشاره می شود (مصطفی پور، ۱۳۸۶).

مدیریت صحیح و خوب در اموری که به دلیل عقلی تکیه دارد و در متون نقلی از آن سخنی به میان نیامده است، با تضارب آرا به دست می آید. همان گونه که تمسک به عام قبل از فحص جایز نیست، اکتفای به رأی خاص در امور عقلی نیز قبل از تضارب آرا مجاز نیست.

پس فحص در آرا و اندیشه دیگران جهت رسیدن به بهترین نوع مدیریت لازم است.

در امور عقلی هیچ‌گاه افراد خاصی (غیر معصوم) میزان شریعت نیستند که فقط فکر آن‌ها حجت باشد (هر علم حق و صدق و صالحی که برای جامعه بشری نافع باشد، قداست دارد. چون نوری است که از سوی خداوند نازل شده است. هرچند در دل کافرو منافق یافت شود. علم مقدس است گرچه عالم آلوده باشد. پس اگر علم یا فنی در مدیریت صحیح جامعه مؤثر باشد، فراگیری آن لازم است). خداوند فرمود: کشور را به کمک عقل با مدیریت صحیح اداره کنید. راه عقل هم جستجو و تلاش و تکاپو است که با مشورت و تضارب آراء محقق می‌شود. چون همه عقل نزد همگان است، در انحصار فرد یا گروه خاصی نیست. بنابراین درباره چگونگی اداره امور کشور، بررسی آرای همه صاحب نظران علمی و فنی که در رسیدن به نتیجه جزمه نقش دارد، لازم و ضروری است. چون عقل جمعی برای دست یابی به حجت شرعی در منطقه الفراغ بسیار راهگشاتر از عقل فردی است (مصطفی، پور، ۱۳۸۶).

غالب داستان‌های پیامبران الهی (ع) در قرآن نشانگر مدیریت دینی است. برخی از انبیاء (ع) به صورت رسمی و بعضی نیمه رسمی تشکیل حکومت داده‌اند و مدیریت جامعه را برعهده گرفته‌اند. هنگامی که پیامبری رهبری کشور را بر عهده می‌گیرد، انس و جن و حیوان زیر نظر اوست. نظییر حضرت سلیمان (ع) که جن و انس و طیر هم تحت اشراف مدیریت او قرار داشتند. داستان «غیرت من الجن» و «هدهد» در قرآن گواه بر این مدعای است:

«و ورث سليمان داود و قال يا أيها الناس علمتنا منطق الطير و اوتينا من كل شيء ان هذا هوا الفضل المبين * و حشر لسليمان جنوده من الجن و الانس و الطير فهم يوزعون (٨) ... و تفقد الطير فقال مالى لأنارى الهدى هم كان من الغائبين * لاذعذبته عذاباً شديداً أو لاذبحته ليأتينى بسلطان مبين * (الغاريات، ص ٤٤)... قال يا أيها الملأ ايكم يأتينى بعرشها قبل أن يأتونى مسلمين * قال غرفيت من الجن أنا أتيك به قبل أن تقومن مقامك و آتى عليه لقوى امين... قال هذا من فضل ربى ليسلوى أشكراً أم أكفراً و من شكر فاما يشكراً لنفسه و من كفر فان ربي غنى كريم *

پس آن که جن و حیوان رام اوست، انسان را نیز به خوبی اداره می‌کند. بنابراین دینی که رهبران آن چنین قدرت و نفوذی دارند، به یقین از اداره امور جامعه عاجز نیست. اگر مدیران جامعه اسلامی در زندگی شخصی خود از سنت و سیره علی (ع) پیروی کنند، نسل جوان هرگز از چنین مدیریت و مدیران صالحی فاصله نمی‌گیرد.

بیش از هشتاد درصد مشکل اخلاقی و اجتماعی مردم مسلمان به اشرافی‌گری و زندگی تجملاتی مدیران و صاحب منصبان باز می‌گردد. آنان چون در عمل نتوانسته‌اند آن حضرت را به مردم نشان دهند، سبب دوری مردم از دین و مظاہر دینی شده‌اند.

اما اگر در زندگی شخصی، کمی خود را به آن حضرت نزدیک می‌کردند و مردم ساده‌زیستی و صداقت شان را می‌دیدند، گرایش غالب مردم نسبت به آن‌ها روز افزون می‌شد. جز اندکی که در برابر علی (ع) نیز می‌ایستند و حساب آن‌ها جداست.

ذکر نمونه‌هایی از دوران مدیریت آن حضرت‌الگوی خوبی برای مدیران جامعه اسلامی است:

۱- علی (ع) آنگاه که مدیریت جامعه اسلامی را در کوفه بر عهده گرفت، روزی به مردم کوفه اعلام فرمود: ای اهل کوفه! هنگامی که از نزد شما می‌روم، اگر غیر از رحل و راحله و غلام - که از اموال آن حضرت قبل از بیعت بود - چیز دیگری داشته باشم، خائن هستم؛ «یا اهل الكوفة اذا أنا خرجت من عندكم بغير رحلي و راحلتي و غلامي فانا خائني». (قانون اساسی، اصل ۱۴۲) گفتنی است: مفاد این خطبه در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به صورت اصل زیر آمده است:

«دارایی رهبر یا اعضای شورای رهبری، رئیس جمهور، نخست وزیر و همسر و فرزندان آنان قبل و بعد از خدمت توسط دیوان عالی کشور رسیدگی می‌شود که بر خلاف حق، افزایش نیافته باشد».

(الغارات نام کتابی است که مؤلف آن غارت‌های حکومت اموی در زمان خلافت علی (ع) را در این کتاب برشمرده و نامه‌های اعتراض‌آمیز آن حضرت را گردآورده است. این کتاب صد سال قبل از نهج البلاغه سید رضی نوشته شده است و از منابع قوی و امتیازش بر نهج البلاغه مستند بودن آن است).

۲- مؤلف بزرگوار کتاب شریف الغارات (الغارات، ص ۶۲) با سند خاص از یکی از مشایخ اش (درباره ساده زیستی علی (ع)) چنین نقل می‌کند: در سنین کودکی و در زمان خلافت علی (ع)، روزی به همراه پدرم جهت حضور در نماز جمعه آن حضرت وارد مسجد کوفه شدم. علی (ع) بر فراز منبر خطبه می‌خواند، هوا گرم و جمعیت زیاد بود. پدرم مرا برگردن خود نشاند. علی (ع) را مشاهده کردم که هنگام خطبه خواندن آستین‌هایش را تکان می‌داد. گمان کردم به سبب گرمای هوا و برای خنک شدن است و چون از پدرم سؤال کردم، او گفت: علی (ع)

فقط یک پیراهن دارد، آن را شسته و بر تن کرده است. شاید فرصت خشک کردن نداشته است؛

«عن أبي عثمان الرورى عن أبي اسحاق السبىعى قال: كنت على عنق أبي يوم الجمعة و أمير المؤمنين على بن أبي طالب — عليه السلام — يخطب و هو يتروح بكمه فقالت: يا أباه أمير المؤمنين يجد الحر؟ فقال لي: لا يجد حرًا ولا بردًا، و لكنه، غسل قميصه و هو رطب و لاله غيره فهو يتروح به» (وسائل الشيعه، ج ۱۵: ۶۶)

۳- روزی در زمان حکومتش پیرمردی را دید که تکدی می‌کرد. چون از حال او جویا شد و فهمید که پیرمردی نابینا و مسیحی است، دستور داد که از بیت‌المال او را تأمین کنید تا مجبور به تکدی نشود؛

«مر شیخ مکفوف کبیر یسائل، فقال امير المؤمنين(ع) ما هذا فقلوا يا امير المؤمنين نصرانی قال فقال: استعملتموه حتى اذا اکبر و عجز منعمتوه! انفقوا عليه من بيت المال» «...ولقد بلغنى أن الرجل منهم كان يدخل على امرأة المسلم و الاخري المعاذه فينثر حجلها و قلبها و قلاتها و رعنها، ما تقنع منه الا بالاسترجاع والاسترجام ثم انصرفوا وافرین مانال رجالا منهم کلم، ولا اريق لهم دم، فلو أن امراً مسلماً مات من بعد هذا أسفًا ما كان به ملوماً بل كان به عندی جديراً...» (نهج البلاغه، خ ۲۷).

۴- عهدنامه مالک اشتهر مهم ترین منشور مدیریت دینی است. امام علی(ع) در این نامه اهم وظایف مدیران جامعه و چگونگی اداره کشور را بیان فرموده است. چگونگی رابطه مدیران با توده مردم، ترسیم وظایف طبقات مختلف مردم، وظیفه قضات، نظامیان، مدیران مالی، دولت مردان و مردم را، هم بیان فرموده، هم بر اساس آن عمل کرده است.

از این رو می‌توان آن را منشور مدیریت دینی نامید و از اهم دلایل اثبات مدیریت دینی برشمرد. شرح این نامه نگارش چندین جلد کتاب در موضوع مدیریت را در بر می‌گیرد (مصطفی پور، ۱۳۸۶).

امید است مدیران و کارگزاران جامعه ما این ویژگی ها را سرلوحه کار خود قرار دهند و در این راه قرآن را به عنوان منبعی ارزشمند سرلوحه کارهای اعمال خود قرار دهند.

منابع

- ابن تیمیه. (۱۹۶۱). **السياسة الشرعیه فی اصلاح الراعی و الرعیة**، مصر، دار الكتب العربی، ۱۹۶۱.
- ابن خلدون، (۱۳۶۹). **مقدمه**، تهران، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، شرکت انتشارات علمی فرهنگی، ۱۳۶۹.
- ابن سینا، (۱۴۰۵). **شفا**، ج ۱، قم، مکتبة آیة الله العظمی المرعشی النجفی، ۱۴۰۵ هـ.
- اسکات، (۱۳۷۴). **سازمان ها: سیستم عقلائی، طبیعی و باز**. ترجمه دکتر حسن میرزائی اهری - زنجانی، فلورا سلطانی تهرانی. ج ۱، تهران، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۷۴.
- البغدادی، ابی الحسن علی بن محمد بن حبیب البصری. **الاحکام السلطانیة و الولايات الدينیة**. قم، دفتر تبلیغات اسلامی، بی تا.
- الوانی، سیدمهدی. (۱۳۷۷). **مدیریت عمومی**. ج ۱، تهران، نشر نی.
- حجت الاسلام والمسلمین مصطفی پور. (۱۳۸۶). **«مدیریت اسلامی و علوم بشري»**
- حجت الاسلام والمسلمین مصطفی پور. (۱۳۸۹). **«پیامبر اسلام الگوی مدیریت موفق»**
- حجت الاسلام والمسلمین قرائتی. (۱۳۸۵). **«۳۰۰ نکته در مدیریت اسلامی»**، تهران مرکز درس هایی از قرآن
- حجت الاسلام والمسلمین قرائتی. (۱۳۸۸). **«اصول مدیریت فرهنگی»**، سخنی با متولیان فرهنگی، تهران مرکز درس هایی از قرآن
- صرفه جو، علی اصغر. (۱۳۸۹). **«ویژگی های عمومی مدیریت از دیدگاه اسلام»**
- گابینی، ابوالفضل. (۱۳۸۹). **«پیش فرض های معرفت شناسی در مدیریت اسلامی»**
- مباشری، موسی. (۱۳۸۷). **«ویژگی های مدیران و کارگزاران از دیدگاه قرآن کریم»**

- وحیدی فر، معصومه. (۱۳۸۱). «مبانی و اصول مدیریت در قرآن و نهج البلاغه»
- مهدی نسب، راحله. (۱۳۸۹). «نظرارت و مدیریت از دیدگاه امام علی(ع)»
- محلاتی، محمد سروش. (۱۳۸۹). «درباره علامت و عاقبت سطحی نگری دینی»
- هادوی تهرانی، مهدی. (۱۳۸۹). «نظریه اندیشه مدون در اسلام»